

AGUSTIN GOMEZ-ARCOS

Agustin Gomez-Arcos er født i 1939 i Almeria i Syd-Spania. Etter universitetsstudier i sitt hjemland arbeidet han med teater som oversetter av utenlandsk dramatikk, som iscenesetter og som dramatiker. Mange av hans egne stykker ble nektet utgitt og oppført, og da han i 1966 flyktet fra Spania hadde han allerede skrevet flere skuespill. Etter å ha oppholdt seg i England slo han seg ned i Paris hvor han blant annet var aktiv som forfatter og instruktør i et intimteater i en kjeller ved Odeón. På oppfordring fra en forlegger som så hans forestillinger, begynte Gomez-Arcos å skrive på sin første roman «L'Agneau carnivore» som kom ut i 1975 og som han ble tildelt Hermesprisen for. Siden den gang har han skrevet 6 romaner – den siste en selvbiografisk roman, som utgis i Paris i mars.

Gomez-Arcos litterære og dramatiske forfatterskap handler i store trekk om tradisjonens og fordommenes innvirkning på enkeltmennesket og samfunnet. Han angriper fascismen i Spania og den katolske kirke, som er gjennomsyret av den samme fascismen, med en harme og en intensitet som det gnistrer og funkler av. Johan Borgen skrev bl.a. om hans første bok da den ble utgitt på Gyldendal i Norge i -77: «Om noen laget en film av dette stoffet måtte filmen ta fyr. Mange vil nok helst lage bokbål av selve romanen».

Agustin Gomez-Arcos

(foto: Noak Carrau)

PERLEPORTEN TEATERGRUPPE

med et enestående tilbud om teater
for ungdom og voksne

*FOR FØRSTE GANG I NORGE
OG MED VERDENSPREMIERE*

«Jeg har noe jeg må si dere»

av

den spanske dramatiker og romanforfatter

Agustin Gomez-Arcos

PERLEPORTEN TEATERGRUPPE

PERLEPORTEN TEATERGRUPPE ble dannet i 1975 og er medlem av *Teatersentrum* som er en fellesorganisasjon for frie profesjonelle teater- og dansegrupper i Norge. Vi holder til i Oslo, men er et turnerende teater med hele landet som arbeidsfelt. Vi har i løpet av de siste åtte årene skrevet, spilt og turnert med følgende forestillinger:

- 1975/76/77 «Faren satt på første benk og moren satt på annen og Knoll og Tott på galleri og lo som bare faen»
- 1976/77 «Jug meg en saga»
- 1978 «Klassebilde»
«Et energisk lite spill om makt» (Et halvtimes spill mot atomkraft, ikke på turne).
- 1979/80 «Fra himmelen regnet det gull»
- 1981/82/83 «Se hva jeg tør» (Vår første forestilling for barn).
- 1982 «Er det sant det vi ser?» (Skrevet for Skolefjernsynet Nrk: under produksjon).

Hvorfor «Jeg har noe jeg må si dere» – og hvordan:

Etter å ha lest de tre av Gomez-Arcos romaner som er oversatt til skandinaviske språk ble vi betatt av ham som kunstner og opptatt av ham som man blir når man føler man har oppdaget en åndsbror i et annet land. Derfor tok vi personlig kontakt med ham i Paris, og spurte om han ikke hadde et skuespill som vi kunne få lese og kanskje oppføre. Han ga oss «J'ai a vous parler», og sa det ville glede ham hvis vi kunne lage en forestilling av hans stykke i Norge. Stykket hadde han skrevet i slutten av 60-åra, men det var aldri blitt satt opp tidligere.

Først leste vi det på fransk. Det virket svært spennende. Vi gikk igang med oversettelsen. Leste stykket utallige ganger og bestemte oss for å sette det opp.

Etter lang tid lyktes det oss å samle skuespillere fra forskjellige hold til dette prosjektet, og gruppen består idag av: Mette Brantzeg, som er instruktør for forestillingen. Skuespillere er Andreas Jaggi, sveitsisk skuespiller og klovn som har bosatt seg i Norge, Trine Aashem, til daglig danser i Høvik Ballett, Øivind Glosli, skulespiller med utdannelse fra England og med bakgrunn i Thesbiteatret og Anette Hoff som kommer rett fra teaterlinjen på Romerike Folkehøgskole.

Perleportens faste medlemmer Birgit Christensen, Anitta Suikkari og Karl Hoff skal også medvirke i forestillingen.

Teknisk ansvarlig er Pål Brantzeg, og medarbeider i scenografigruppa er Thorleif Gjedebo. Utover disse er det en rekke mennesker som er involvert med forskjellige oppgaver i prosjektet, som er den største og mest krevende produksjon Perleporten har satt iscene. Det er med følelse av stolthet og entusiasme vi gleder oss til å presentere denne spennende dramatikerens for vårt publikum.

Forsideillustrasjon:

Tragisk skuespillermaske i bronse fra m. av det 4. årh. f.Kr. Nasjonalmuséet i Athen.

«JEG HAR NOE JEG MÅ SI DERE»

er arbeidstittelen på forestillingen som handler om spåpiken Cassandra som streifer langs landeveiene og gjennom byene sammen med Kremmeren. Han selger hennes kunster til dem som kan betale: «kun for noen få skillinger åpner jeg for hjertets innerste hemmeligheter i dette kloke barn» .. osv. osv. ... helt til den dagen da Cassandra ikke lenger vil fortelle eventyr og morsomheter, men snakker rett ut – fra dypet av sitt hjerte og sinn.

«Hun sier hun er fri. Hun sier sannheten slik den blir sunget til henne», beklager Kremmeren seg i fortvilelse over den skandale dette skaper rundt dem, og de konsekvenser det får for hans økonomi. Men Cassandra er kompromissløs og urokkelig i sine historier til menneskene og i sin forakt for den vold og urettferdighet som utøves av de herskende klasser. Stykket handler om hva som skjer med Cassandra når hun setter seg opp mot makten.

Med sin dypt følte sorg over den urett som daglig begås i vår verden, med sin aggresjon og like mye med sin livsbejaende kjærlighet til alt liv – har Agustin Gomez-Arcos skrevet et teaterstykke som både er alvorlig og groteskt humoristisk – brutalt og ømt.

Skuespillere og instruktør i «Jeg har noe jeg må si dere»: Fra v. foran: Andreas Jaggi, Anette Hoff, Anitta Suikkari, Trine Aasheim og Mette Brantzeg (instruktør) Fra v. bak: Karl Hoff, Birgit Christensen og Øivind Glosli.

(foto: Tore Halden)

PÅ TURNE MED «JEG HAR NOE JEG MÅ SI DERE»

– NÅR OG HVOR:

Vi planlegger å reise på turne med forestillingen i de større byene i Norge i mars -83, og vi tar sikte på å spille forestillingen i østlandsområdet i tidsrommet 1. – 16. mai.

Forestillingen er for ungdom og for voksne – den vil vare i ca. 2 timer.

HVA VIL FORESTILLINGEN KOSTE?

Vi kan dessverre ikke opplyse om dette på det nåværende tidspunkt (desember -82) da vi ikke vet hvor mye vi vil få i statsstøtte fra kulturdepartementet kommende år.

Dersom De er interessert i å få besøk av oss – enten ved kjøp av en eller flere forestillinger, eller på annen måte ønsker å arrangere en forestilling, ber vi Dem ta kontakt med oss så raskt som mulig.

VÅR ADRESSE ER:

PERLEPORTEN
TEATERGRUPPE
Kingos gate 1
Oslo 4
Tlf.: 02 - 37 88 22

Vi ber Dem vennligst legge merke til våre

KRAV TIL SPILLELOKALE:

Vi ønsker å spille forestillingen med publikum på tre sider av spilleplassen i en stor sal – med en min. spilleplass på 6 × 12 m og med en takhøyde på min. 4 m. Det må være anledning til å ta ut rikelig med strøm til spillelys (10.000 W). Det er en fordel om salen har tregulv. Det bør være adgang til garderobes, og vi trenger hjelp av to voksne menn til bæring av det sceniske og tekniske utstyret. Vi må ha tilgang til spillelokalet minst 4 timer før forestillingen, og lokalet må være rent. Det bør også beregnes tid til samtale mellom skuespillere og publikum etter forestillingen, uten at dette blir organisert på forhånd. Hvis noen ønsker det, bør de ha mulighet til det. Likeledes må det beregnes tid for nedrigging og utbæring av utstyret.

Den skandinaviske presse om Agustín Gómez-Arcos' romaner:

«Orgier i overdådig usømmelighet eller anarkopoetisk hengivelse i menneskesinnets stjernenatt? Det kommer an på øynene som ser. Perler blir svinekost for svin.

Dystre slagskygger av førti års politisk hærverk over Spanias blodstenkte jord, eller demring av håp bak horisont av fascismens rødgule piggrådskonkur?»

Johan Borgen om «**Det blodtørstige lam**»
Dagbladet

«Känslotrycket är starkt i Gómez-Arcos romaner. De bärs upp av en våldsam vrede som författaren på ett beundransvärt sätt lyckas litterärt formulera og gestalta. Hans berättargrepp er inte originella. Men han förmår att sida efter sida med ganska vanliga ord uttrycka en intensitet, en besatthet som får läsaren att fascineras följa honom i spåren.»

Kjell A Johansson om «**Mandelbrödet**»
Dagens Nyheter

«Gómez-Arcos lar oss følge forandringene i Julianas sinn, hvordan hun stadig lar seg skape i de andres bilde, hvordan selve personligheten etterhvert lar seg utslette.

«La fille-fleur» har ikke bare stagnert, men avblomstret, hun er bare en stilk som lar seg bøye i vinden. Ganske bevisst riktignok, i hennes underkastelse ulmer hatet. Men hatet vender seg også innover, i enhver selvutslettelse ligger også et hat til en selv, i Julianas tilfelle et hat til det bilde hun er presset til å forestille. Protesten gir seg utslag i at hun identifiserer seg med bildet helt ut, lar intet bli tilbake.

På denne måten blir romanen noe mer enn et personportrett, den fanger gnisningene, forholdet mellom den enkelte og et lite samfunn. Hvordan samfunnet danner seg sine helter og helgenbilder».

Ole-Jacob Christensen om «**L'enfant miraculée**»
Aftenposten

AGUSTÍN GÓMEZ-ARCOS

Agustín Gómez-Arcos er født i 1939 i Almería i Syd-Spania. Etter universitetsstudier i sitt hjemland arbeidet han med teater som oversetter av utenlandsk dramatik, som iscenesetter og som dramatiker. Mange av hans egne stykker ble nektet utgitt og oppført, og da han i 1966 flyktet fra Spania hadde han allerede skrevet flere skuespill. Etter å ha oppholdt seg i England slo han seg ned i Paris hvor han blant annet var aktiv som forfatter og instruktør i et intimteater i en kjeller ved Odeón. På oppfordring fra en forlegger som så hans forestillinger, begynte Gómez-Arcos å skrive på sin første roman «L'Agneau carnivore» som kom ut i 1975 og som han ble tildelt Hermesprisen for. Siden den gang har han skrevet 6 romaner – den siste en selvbiografisk roman, som utgis i Paris i mars.

Gómez-Arcos litterære og dramatiske forfatterskap handler i store trekk om tradisjonens og fordømmenes innvirkning på enkeltmennesket og samfunnet. Han angriper fascismen i Spania og den katolske kirke, som er gjennomsyret av den samme fascismen, med en harme og en intensitet som det gnistrer og funkler av. Johan Borgen skrev bl.a. om hans første bok da den ble utgitt på Gyldendal i Norge i -77: «Om noen laget en film av dette stoffet måtte filmen ta fyr. Mange vil nok helst lage bokbål av selve romanen».

Agustín Gómez-Arcos

(foto: Noak Carrau)